

ارزیابی آمایش اقلیمی استان اصفهان با استفاده از روش های نوین

مرضیه مددی^۱، پیام مساعدی^۲*

^۱ کارشناس ارشد رشته جغرافیای طبیعی گرایش اقلیم شناسی، دانشگاه پیام نور مرکز شیراز.

Mara.8417@yahoo.com

^۲ کارشناس ارشد رشته جغرافیای طبیعی گرایش اقلیم شناسی، دانشگاه پیام نور مرکز شیراز.

Payam_60_310@yahoo.com

چکیده

طبقه بندی اقلیمی نواحی جغرافیایی از گذشته های دور اذهان اقلیم شناسان را به خود مشغول کرده است، استفاده از چند پارامتر اقلیمی در روش های سنتی به تنهایی نمی تواند گویای واقعیت اقلیم نواحی باشد. بنابراین در سالیان اخیر محققان کوشیده اند با استفاده از غالب پارامترهای مؤثر بر اقلیم و روش های چند متغیره تصویری واقعی از اقلیم نواحی ارائه دهند. هدف این گزارش پهنه بندی اقلیمی استان اصفهان با روش تحلیل عاملی و خوشه ای است. در این روش ها غالب عناصر اقلیمی در تعیین نوع آب و هوای منطقه دخالت داده می شود ولی در اینجا به علت نواقص موجود در داده های آماری اولیه تنها از شش عنصر اقلیمی (رطوبت، دما، بارش، ماکزیمم دما، مینیمم دما و باد) استفاده شد. در این پژوهش با استفاده از روش تحلیل عاملی و خوشه ای پهنه بندی اقلیمی استان اصفهان صورت گرفت. برای این امر یک ماتریس ۶ در ۱۰ شامل ۱۰ ایستگاه سینوپتیک هواشناسی و ۶ متغیر اقلیمی تشکیل شد به علت تفاوت در مقیاس اندازه گیری متغیرها از نمره استاندارد داده ها استفاده گردید. بررسی نتایج حاصل از تحلیل عاملی نشان داد که اقلیم منطقه متأثر از ۲ مؤلفه دمایی و بادی است. مؤلفه های یاد شده حدود ۹۴ درصد رفتار آب و هوایی منطقه را تبیین کردند. تحلیل خوشه ای بر روی عوامل یاد شده وجود چهار ناحیه آب و هوایی را در منطقه نشان داد. این نواحی عبارتند از: ناحیه گرم و خشک بیابانی، نیمه خشک، کوهستانی و سرد، نیمه کوهستانی و نیمه سرد

واژه های کلیدی: پهنه بندی آب و هوایی، تحلیل خوشه ای، تحلیل عاملی، استان اصفهان.